

3.- Diagnosi

3.3. Valoració des de l'AEAC sobre l'activitat arqueològica a Catalunya
(elaborat per l'AEAC)

3.- Diagnosi

3.3. Valoració des de l'AEAC sobre l'activitat arqueològica a Catalunya

Normativa vigent

- La legislació que regula el nostre àmbit d'actuació a nivell català és:
 - LLEI 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català (DOGC núm. 1807, d'11.10.1993).
 - DECRET 78/2002, de 5 de març, del Reglament de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic (DOGC núm. 3594, de 13.3.2002). (Correcció d'errades DOGC núm. 3915, d'1.7.2003).

A més de totes aquelles normatives incorporades per ajuntaments i diputacions.

- El Decret ja cal canviar-lo per les següents raons:
 - La direcció de la intervenció no només recau en una, dues o tres persones. Són equips pluridisciplinars dirigits per una empresa.
 - L'empresa com a directora d'intervencions arqueològiques.
 - Hi ha intervencions en què no té cap tipus de sentit l'exclusivitat de dedicació del director.
 - La sol·licitud d'autorització per a una intervenció arqueològica no és prou àgil.
 - Sol·licitud via correu electrònic amb signatures digitalitzades.
 - Valoració del projecte: control de qualitat, control efectiu del mateix, control del desenvolupament del projecte i dels resultats obtinguts. Major presència de la inspecció tècnica durant les intervencions.
 - La resolució d'un permís en 20 dies no és efectiva.
 - Les empreses no reben les resolucions, canvis de dates i superposició de permisos.
 - La memòria és una, i no deixa de ser científica si contempla tots els camps que en el decret s'especifiquen. Llibre d'estil, formes de lliurament.
 - El dipòsit provisional i definitiu del material.
 - Les dates del permís han de ser més laxes.

Administracions públiques

- Direcció General del Patrimoni Cultural de la Generalitat
 - Ampliació del personal humà en les diverses àrees: tant tècnics com administratius.
 - Reducció de la burocràcia.
 - Millora de la comunicació entre departaments i /o àrees.
 - Valorar la possibilitat d'elaborar unes ràtios de personal per cada tipus d'intervenció.
 - Seguiment de les intervencions, tant a camp com en el moment de realitzar estudis i memòria.
 - Disparitat de criteris a l'hora de valorar les restes. Els promotors acaben bastant perduts.
 - La memòria arqueològica no està prou remunerada per la feina que s'hi esmerça.

3.- Diagnosi

3.3. Valoració des de l'AEAC sobre l'activitat arqueològica a Catalunya

- Les fitxes del inventari arqueològic, i sobretot, arquitectònic són poc útils. Mal funcionament de les consultes.
- Les urgències de la Generalitat de Catalunya, falta valorar alguns punts importants (dietes, desplaçaments, memòria, etc ...)
- Poca valoració des de les administracions públiques cap a les empreses d'arqueologia.
- El dret intel·lectual sobre la difusió que es pugui fer d'alguns materials o sobre el resultat de les intervencions.
- Millor control sobre els estudis d'impacte i DIA, de vegades es projecten actuacions que quan es fa l'obra ningú exigeix.
- La difusió de la nostra professió i de tot allò que realitzem diàriament. La difusió és un punt obligat per l'arqueòleg, l'empresa i l'administració pública.
- Falta de reconeixement social, degut a la poca transcendència que té la nostra feina.
- Els canvis dins la Direcció General del Patrimoni Cultural de la Generalitat han de ser per millorar, no per crear més dubtes.

Empreses d'arqueologia

- Competència deslleial des de les universitats (departaments, àrees, fundacions, etc ...)
- S'hauria d'impulsar una col·laboració més positiva amb les universitats, si aquestes reconeixen el nostre treball.
- La difusió de la nostra professió i de tot allò que realitzem diàriament. La difusió és un punt obligat per l'arqueòleg, l'empresa i l'administració pública.
- Falta de reconeixement social, degut a la poca transcendència que té la nostra feina.
- L'empresa d'arqueologia ha de ser considerada un agent més dins les intervencions arqueològiques (decret, memòria, difusió, etc, ...).
- L'empresa com a entitat que pot dirigir intervencions.
- Una còpia sobre la resolució d'una intervenció arqueològica ha d'arribar a les empreses, encara que sigui via correu electrònic.
- Desconeixement de la labor que es realitza des de les empreses.
- Menyspreu des de les institucions públiques i universitats vers la feina realitzada per les empreses d'arqueologia.
- Seguim fent de magatzem de materials arqueològics, sense cap necessitat.
- La memòria arqueològica està realitzada, cada cop més, des de les empreses. Hi intervenen molts professionals i disciplines en l'elaboració d'aquests document.
- El dret intel·lectual sobre la difusió que es pugui fer d'alguns materials o sobre els resultats de les intervencions.

L'arqueòleg

- Manca de professionals per cobrir el volum actual d'intervencions.
- La formació del personal que ha de dur a terme aquesta activitat està ancorada en el mateix tipus d'ensenyament universitari de fa 20 anys.
- La manca de titulació específica fa que no tinguem un disseny curricular preestablert en la nostra formació. Manca de col·legi professional propi.
- La difusió de la nostra professió i de tot allò que realitzem diàriament. La difusió és un punt obligat per l'arqueòleg, l'empresa i l'administració pública.
- Falta de reconeixement social, degut a la poca transcendència que té la nostra feina.
- El dret intel·lectual sobre la difusió que es pugui fer d'alguns materials o sobre el resultat de les intervencions.
- La memòria arqueològica està realitzada, cada cop més, des de les empreses. Hi intervenen molts professionals i disciplines en l'elaboració d'aquest document.